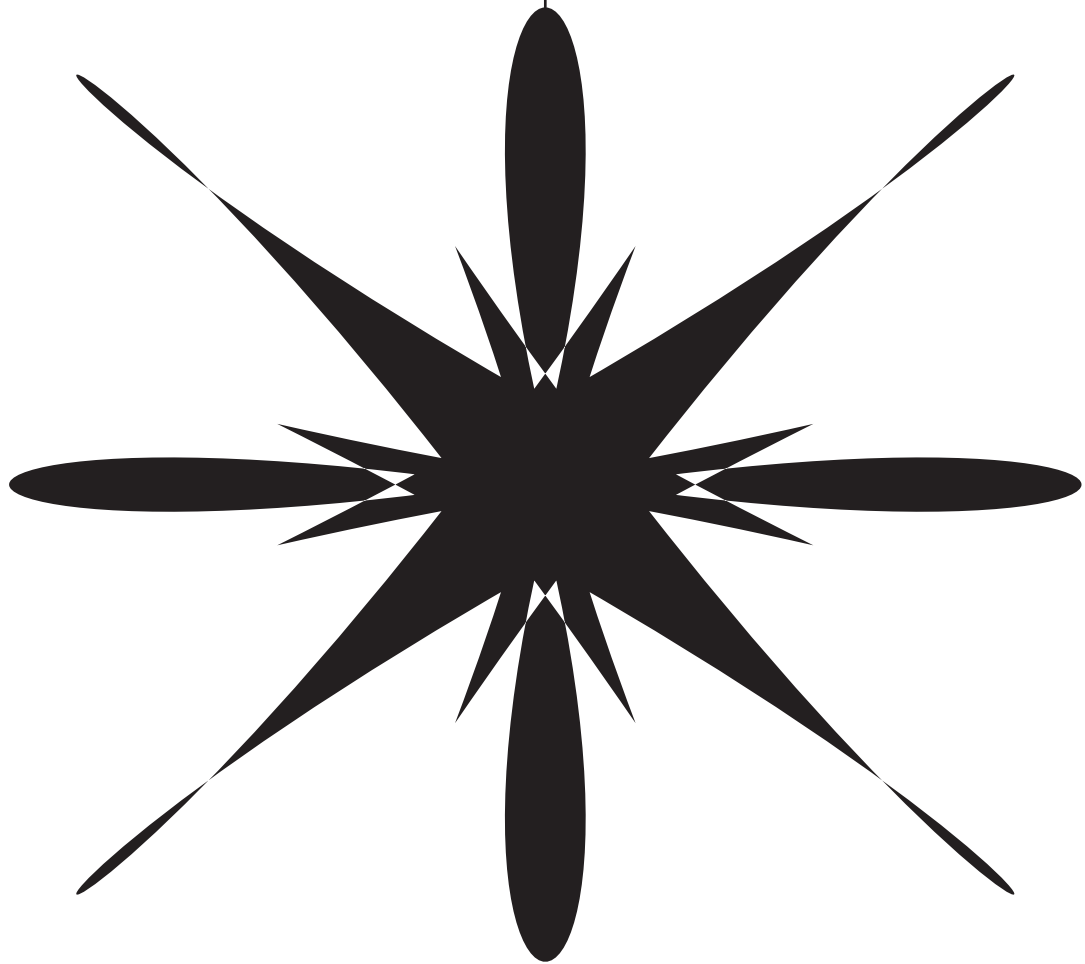

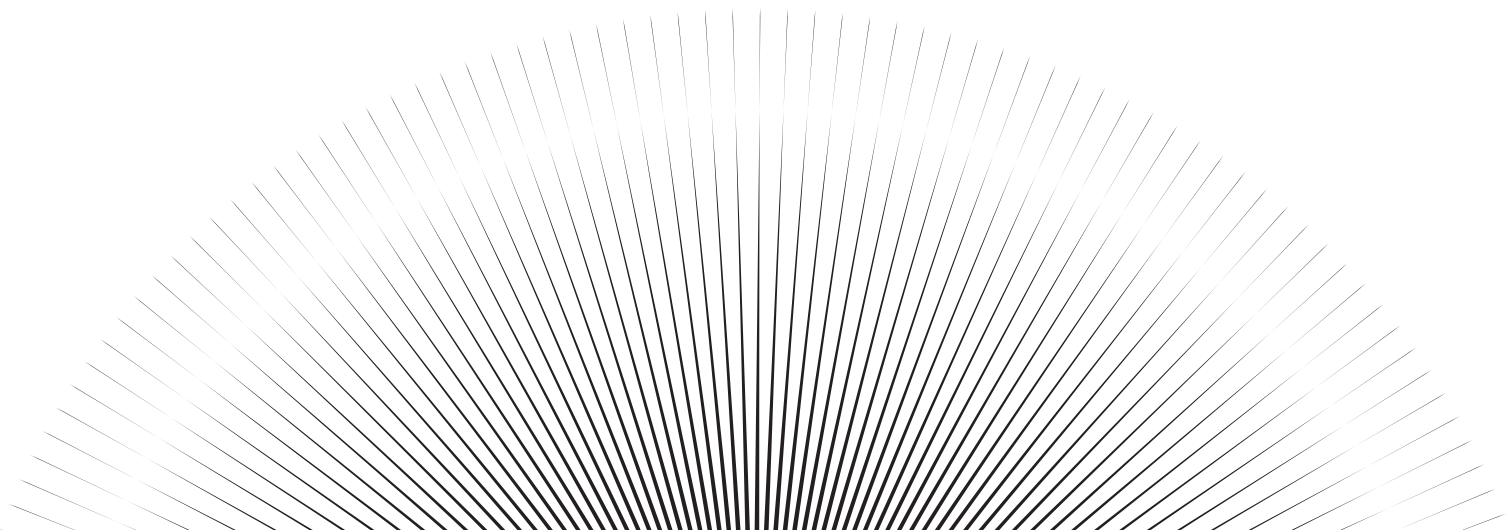
STANY
ZAWIESZENIA

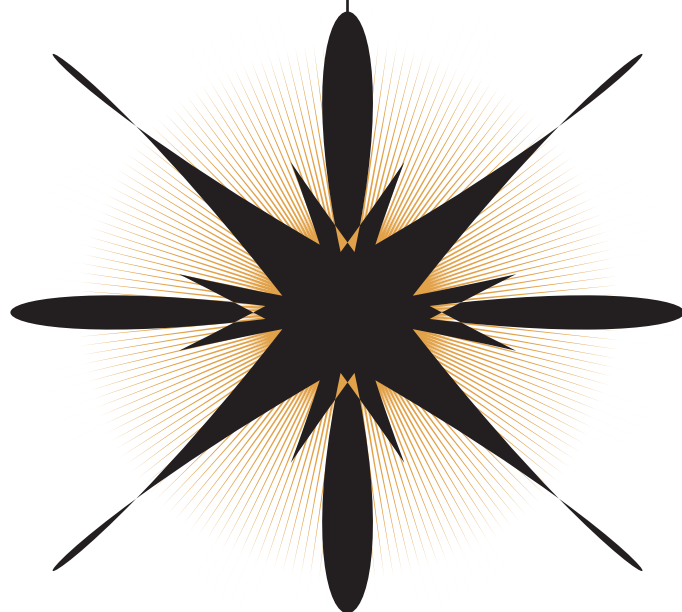

starymlynzgiez

www.starymlynzgiez.pl

STANY ZAWIESZENIA

STATES OF SUSPENSION

Konkurs ogólnopolski
Nationwide competition

ZGIERZ 2026

KATALOG WYSTAWY KONKURSOWEJ
CATALOGUE OF THE COMPETITION EXHIBITION
© Copyright by Miejski Ośrodek Kultury w Zgierzu

KURATORKA WYSTAWY
EXHIBITION CURATOR
Zuzanna Łoś

PROJEKT GRAFICZNY / SKŁAD
GRAPHIC DESIGN / LAYOUT
Julia Nienadowska

FOTOGRAFIE
PHOTOS
Fotografie zostały nadesłane przez uczestników i uczestniczki konkursu
The photographs were submitted by the competition participants

WYDAWCA
PUBLISHER

MIEJSKI OŚRODEK KULTURY W ZGIERZU
MUNICIPAL CULTURAL CENTRE IN ZGIERZ

ul. Długa 41 A, 95-100 Zgierz
www.starymlynzgierz.pl

ISBN 978-83-913150-5-7

ZGIERZ 2026

SPIS TREŚCI

TABLE OF CONTENTS

Wstęp\Preface	6
Xeniya Brik	8
Oliwia Brzęczek	10
Małgorzata Drozd-Witek	12
Mariia Hoshovska	14
Barbara Hubert	16
Małgorzata Kalinowska	18
Weronika Kapiczak	20
Julia Klimek	22
Justyna Leszkowicz	24
Anna Literacka	26
Marta Lewandowska	28
Julia Mazurek	30
Mariusz Edward Owczarek	32
Bogdan Popardowski	34
Magdalena Sobolska	36
Edyta Stajniak	38
Zuzanna Śmigielska	40
Katarzyna Tużylak-Kopytek	42
Aleksandra Zawiała	44
Jury konkursu\Competition Jury	46

Wstęp/Preface

**Jak wygląda codzienność w świecie, w którym tymczasowość staje się stała?
I czy zawieszenie może stanowić początek realnej zmiany?**

Z tymi, jak i wieloma innymi pytaniami mierzyli się tegoroczni uczestnicy i uczestniczki konkursu realizowanego w formule Open Call pod hasłem STANY ZAWIESZENIA. W duchu odsunięcia na bok medialności i spektakularnych obrazów kryzysów, powracały pytania o tożsamość, pamięć i wyparcie. W centrum uwagi pojawiło się napięcie, obecność oraz doświadczanie wszystkiego tego, czego nie zawsze jesteśmy w stanie jednoznacznie nazwać.

Powstała wystawa nie tylko ukazuje spektrum współczesnych form wyrazu artystycznego, lecz także różnorodne perspektywy i obszary, które według artystek i artystów wymagają dziś pogłębionej uwagi. Każda z prezentowanych prac stanowi autonomiczny akt obserwacji stopniowo przenikających codzienność transformacji.

Zapraszamy tym samym do zatrzymania się na moment w punkcie, w którym rzeczywistość jeszcze się nie rozstrzygnęła, lecz by nadać jej odpowiedni tor, nie możemy jej dłużej ignorować.

**What does everyday life look like in a world where the temporary conditions
become permanent?
And can a state of suspension become the beginning of real change?**

These, along with many other questions, were explored by this year's participants in the Open Call titled STATES OF SUSPENSION. By setting aside media-driven narratives and spectacular images of crises, recurring questions emerged about identity, memory, and denial. The focus turned to tension, presence, and the experience of all we are not always able to name with certainty.

The resulting exhibition not only showcases a broad spectrum of contemporary forms of artistic expression, but also the diverse perspectives and areas that, in the artists' view, require deeper attention today. Each of the works presented stands as an autonomous act of observing the transformations gradually permeating everyday life.

We therefore invite you to pause for a moment at a point where reality has not yet been decided, but where we can no longer afford to ignore it if we are to shape its direction.

Organizatorzy
Organizers

Xeniya Brik

Studentka Instytutu Twórczej Fotografii w Opawie (Institut Tvůrčí Fotografie v Opavě). Absolwentka pracowni artystycznej Trójmiejskiej Szkoły Fotografii w Gdyni. Ukończyła program mentorski Studium Sztuki w Warszawie. Członkini Okręgu Dolnośląskiego ZPAF. Tworzy przede wszystkim fotografie portretowe i autorskie, podejmując temat przemijania, melancholii oraz relacji człowieka z przestrzenią. W stosowanym języku wizualnym akcentuje prostotę i minimalizm. Autorka wystaw indywidualnych, uczestniczka festiwali oraz wystaw zbiorowych. Laureatka licznych wyróżnień w konkursach ogólnopolskich i światowych. Od kilku lat uczy „widzenia” innych, prowadząc warsztaty fotograficzne.

Prezentowane prace pochodzą z cyklu stanowiącego część indywidualnej wystawy *BEZCZAS* i ukazują kobiety w przestrzeni, w której codzienne granice ulegają rozmyciu, a rzeczywistość wchodzi w stan bezczasu. Czas pozostaje obecny, widzimy konkretne sytuacje i realne gesty. A jednak mamy wrażenie, że to, co oglądamy, wydarza się pomiędzy sekundami, pogrążone w migotliwej, nieskończonej przestrzeni, której nie potrafimy do końca nazwać.

Bohaterki prac trwają w chwilach zawieszenia, jakby na chwilę wyjętych z biegu historii, zamrożone pomiędzy jednym a drugim oddechem. W efekcie powstaje seria prac funkcjonujących na styku rzeczywistości i zawieszenia. To właśnie w tym napięciu pomiędzy obecnością a bezruchem rodzi się ich siła.

Cykl fotografii nie buduje opowieści w tradycyjnym sensie. Brakuje tu następstwa zdarzeń, jakiegokolwiek „przed” czy „po”. Każdy obraz stanowi autonomiczny fragment rzeczywistości, pozbawiony związku przyczynowo-skutkowego z pozostałymi. Funkcjonuje jako samodzielny, pełen napięcia i ambiwalencji stan, który bardziej się przeczuwa, niż jednoznacznie odczytuje. Którego emocje i myśli układają się poza linearnym czasem.

To opowieść o trwaniu: o melancholii, o blokującej sile stagnacji, o cichej wytrwałości, o zdolności do tworzenia własnego miejsca nawet tam, gdzie pozornie go nie ma. Jej niedookreśloność zaprasza widza do własnej interpretacji – do sięgnięcia w głąb siebie, by odnaleźć sens ukryty pod powierzchnią obrazu.

Student at the Institute of Creative Photography in Opava (Institut Tvůrčí Fotografie v Opavě). Graduate of the Artistic Studio program at the Tri-City School of Photography in Gdynia. She completed the mentoring program at *Studium Sztuki* in Warsaw. Member of the Lower Silesian District of ZPAF (the Association of Polish Art Photographers). She works primarily in portrait and auteur photography, exploring themes of transience, melancholy, and the relationship between the human being and space. In her visual language, she emphasizes simplicity and minimalism. She has held solo exhibitions and taken part in festivals and group shows, and has received numerous awards in national and international competitions. For several years she has also been teaching others to "see", conducting photography workshops.

The artworks presented here come from a series forming part of the solo exhibition *TIMELESSNESS*, depicting women in a space where everyday boundaries blur and reality slips into a state of timelessness. Time remains present — we see specific situations, real gestures. And yet we sense that what we are looking at is happening between seconds, suspended in a flickering, infinite space we cannot quite name.

The women in these images exist in moments of suspension, as if lifted briefly out of the flow of history, frozen between one breath and the next. The result is a series of artworks operating at the intersection of reality and suspension. It is precisely in this tension between presence and stillness that their power arises.

The series does not construct a narrative in the traditional sense. There is no sequence of events, no "before" or "after". Each image is an autonomous fragment of reality, free of any cause-and-effect relationship with the others. Each functions as a self-contained state, charged with tension and ambivalence — something more sensed than explicitly understood. A state whose emotions and thoughts unfold outside linear time.

This is a story of endurance: of melancholy, of the paralyzing weight of stagnation, of quiet perseverance, of the capacity to create a place of one's own even where none seems to exist. Its openness invites viewers to their own interpretation — to look inward and find the meaning hidden beneath the surface of the image.

Untitled 03 z cyklu BEZCZAS
fotografia cyfrowa, 50x70 cm
Untitled 03, from the series TIMELESSNESS
digital photography 50x70 cm

Untitled 04 z cyklu BEZCZAS
fotografia cyfrowa, 50x70 cm
Untitled 04, from the series TIMELESSNESS
digital photography 50x70 cm

Untitled 05 z cyklu BEZCZAS
fotografia cyfrowa, 50x70 cm
Untitled 05, from the series TIMELESSNESS
digital photography 50x70 cm

Oliwia Brzęczek

Artystka wizualna, studentka V roku Wydziału Rzeźby Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu. Zajmuje się rzeźbą, rysunkiem i działaniami w przestrzeni. W swojej twórczości skupia się głównie na kondycji człowieka w wymiarze jednostkowym i społecznym. Laureatka m.in III nagrody i brązowego medalu w konkursie SATYRYKON (2024). Jej prace prezentowano w Polsce i za granicą, m.in. w Warszawie, Taipei, Poznaniu, Wrocławiu, Opolu i Szczecinie.

GLITCH to obiekt zawieszony pomiędzy nostalgią a awarią. To zabawka, która wciąż przypomina o idei dzieciństwa, jednocześnie ujawnia jego współczesny kryzys. W świecie zdominowanym przez technologię dziecięce doświadczenie zostaje rozszczępione: obecne wizualnie, ale coraz bardziej niezdolne do realnego przeżywania. GLITCH podejmuje temat współczesnego dzieciństwa jako przestrzeni zakłócenia- stanu, w którym naturalne mechanizmy zabawy ulegają deformacji pod wpływem technologii. Bączek został wydrukowany w technologii 3D, a więc powstał poprzez cyfrowy proces reprodukcji warstw. Widoczne ślady druku podkreślają jego sztuczność i mechaniczność, zamieniając przedmiot kojarzony z dotykiem i ruchem w chłodny, niemal prototypowy artefakt. W tym kontekście tytułowy glitch staje się czymś więcej niż błędem systemu - oznacza pęknięcie w samym doświadczeniu dzieciństwa.

Zabawa w utracone praca to połączenie zdeformowanych bączków- symbolu zabawy, ruchu i dziecięcej energii, z dziecięcymi palcami wskazującymi. To obraz dzieciństwa, które zostało naruszone.

Wosk jest materiałem podatnym, kruchym, łatwym do odkształcenia. Palce wyglądają niemal jak szczątki albo relikty obecności, podczas gdy bączki nie wirują już, są rozbite, unieruchomione. Zabawka traci swoją funkcję, podobnie jak dzieciństwo może utracić niewinność.

Prace mają charakter cielesny. Bączki przypominają organy albo miękkie tkanki, przez co granica między zabawką a ciałem się zaciera. Jest w tym silny motyw utraty sprawczości. Bączek istnieje tylko w ruchu — kiedy przestaje się kręcić, upada.

Visual artist, fifth-year student at the Faculty of Sculpture of the Magdalena Abakanowicz University of the Arts in Poznań. She works in sculpture, drawing, and spatial practices. Her work focuses primarily on the human condition, both individual and social. Among other honors, she was awarded third prize and the bronze medal at the SATYRYKON competition (2024). Her works have been presented in Poland and abroad, including in Warsaw, Taipei, Poznań, Wrocław, Opole, and Szczecin.

GLITCH is an object suspended between nostalgia and malfunction. It is a toy that still evokes the idea of childhood while at the same time revealing its contemporary crisis. In a world dominated by technology, childhood experience becomes fractured: visually present, yet increasingly incapable of being genuinely lived. GLITCH addresses contemporary childhood as a space of disruption — a state in which the natural mechanisms of play become deformed under the pressure of technology. The spinning top was produced using 3D printing, brought into being through a digital process of layered reproduction. The visible print lines emphasize its artificiality and mechanical nature, transforming an object associated with touch and motion into a cold, almost prototype-like artifact. In this context, the glitch becomes more than a system error. It signifies a fracture within the experience of childhood itself.

Playing Lost combines deformed spinning tops — symbols of play, motion, and childhood energy — with children's index fingers. It is an image of childhood that has been violated. Wax is a pliable, fragile material, easily deformed. The fingers appear almost like remains or relics of presence, while the tops no longer spin — they are broken, immobilized. The toy loses its function, just as childhood can lose its innocence.

The artworks have a bodily quality: the tops resemble organs or soft tissue, blurring the boundary between toy and body. Running through them is a strong motif of lost agency. A spinning top exists only in motion. Once it stops turning, it falls.

GLITCH
druk 3D / PLA, 15x15 cm
GLITCH
3D print / PLA, 15x15 cm

Zabawa w Utracone
wosk, 3 obiekty 15x15 cm
Playing Lost
wax, 3 objects, 15x15 cm

Małgorzata Drozd-Witek

Absolwentka Instytutu Sztuk Pięknych Uniwersytetu Rzeszowskiego, kierunku Edukacja Artystyczna w Zakresie Sztuk Plastycznych. Dyplom z wyróżnieniem otrzymała w 2002 roku w Pracowni Malarstwa prof. Ireny Popiołek - Rodzińskiej oraz w Pracowni Grafiki Warsztatowej prof. Andrzeja Pietscha. Pracuje w Katedrze Malarstwa macierzystej uczelni na stanowisku profesora UR.

W pracy artystycznej zajmuje się malarstwem, rysunkiem, grafiką, często autorsko łączy techniki. Ilustratorka m.in. polsko-niemieckiego tomu poezji Janusza Szubera *Esej o niewinności* (Wrocław, 2015) oraz antologii *Na ulicach wyobrażeń. 115 wierszy polskich* (Wrocław, 2021).

Laureatka licznych nagród i wyróżnień, w tym Grand Prix – Nagrody Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w 12. Międzynarodowym Triennale Malarstwa Regionu Karpat **SREBRNY CZWOROKĄT 2024**.

Pomiędzy jest próbą zapisu plątaniny myśli wewnętrznego ja. Różnorodnych wielowątkowych i skrajnych przemyśleń związanych „z prawidłami” tego świata. Gdzie teoretycznie twarde śruby spisanych choćby w bezdusznych formularzach reguł, zasad, obowiązków, stają w ofensywie żywej, czującej tkanki – serca. Ukazany stan, to stan po eksplozji emocji – stan wyciszania lub przeciwnie, jak w zamkniętym kręgu, obiegu – zwiastujący zbliżającą się eksplozję. Stan rozpoczynającego się dylematu.

Graduate of the Institute of Fine Arts at the University of Rzeszów, in Art Education in the Field of Visual Arts. She received her diploma with distinction in 2002 from the Painting Studio of Prof. Irena Popiołek-Rodzińska and the Printmaking Studio of Prof. Andrzej Pietsch. She works in the Department of Painting at her alma mater, holding the position of University Professor.

In her artistic practice she works in painting, drawing, and printmaking, frequently combining techniques in her own distinctive way. She has illustrated, among other works, the Polish-German edition of Janusz Szuber's poetry volume *Essay on Innocence* (Wrocław, 2015) and the anthology *On the Streets of Imagination: 115 Polish Poems* (Wrocław, 2021).

She has received numerous awards and distinctions, including the Grand Prix – the Award of the Minister of Culture and National Heritage – at the 12th International Triennial of Painting of the Carpathian Region, **SILVER QUADRANGLE 2024**.

In Between is an attempt to record the tangled thoughts of the inner self – a web of multithreaded, extreme reflections tied to the "rules" of this world, where the theoretically rigid bolts of regulations, principles, and duties, set down even in soulless forms, come up against the offensive of living, feeling tissue: the heart. The state depicted here is a state after an explosion of emotion – a state of quieting down, or, conversely, as in a closed loop, a cycle heralding an approaching explosion. A state of a dilemma just beginning to take shape.

Pomiędzy II
technika mieszana na płótnie, 90x80 cm
In Between II
mixed media on canvas, 90x80 cm

Mariia Hoshovska

Malarka mieszkająca i tworząca od 2018 roku w Krakowie. Ukończyła studia na Uniwersytecie we Lwowie, uzyskując z wyróżnieniem tytuł magistra na kierunku konserwacja i restauracja dzieł sztuki.

W swojej twórczości łączy klasyczny warsztat malarski z językiem współczesnej abstrakcji. Charakterystyczne dla jej prac są intensywne kolory, swobodne formy oraz wielowarstwowa struktura malarska, budująca atmosferę subtelności i ponadczasowości. Artystka koncentruje się na ukazywaniu emocji poprzez gest, postawę i formę ludzkiego ciała, świadomie rezygnując z przedstawiania rysów twarzy. Rezygnacja z indywidualizacji postaci kieruje uwagę odbiorcy ku emocjom, stanom wewnętrznym i uniwersalnym doświadczeniom, które wykraczają poza konkretną tożsamość.

Brała udział w licznych wystawach zbiorowych w Polsce i za granicą, m.in. *Identity* (Insa Art Center, Seul, 2025), *The Land of Silence* (Palazzo Pisani-Revedin, Wenecja, 2024), *Strefa Poruszeń* (SCMK, Kraków, 2023).

Emotional Support to cykl obrazów przedstawiających antropomorficzne postaci przypominające anioły lub wewnętrznych przewodników duchowych. Symbolizują one cichy wewnętrzny głos, który towarzyszy człowiekowi w chwilach niepewności, lęku i emocjonalnej kruchości. To głos intuicji, wsparcia i nadziei – subtelna obecność pomagająca odnaleźć równowagę w momentach zagubienia oraz przypominająca o wewnętrznej sile i zdolności do przezwyciężania trudności.

Poprzez wielowarstwową strukturę malarską, dynamiczny gest i intensywną kolorystykę artystka bada relacje między emocjami, pamięcią ciała i procesem wewnętrznego uzdrawiania. Seria opowiada o potrzebie bliskości, współodczuwania oraz niewidzialnych więziach, które łączą ludzi niezależnie od ich historii i tożsamości.

A painter, living and working in Kraków since 2018. She graduated with distinction from the University of Lviv, earning a master's degree in Conservation and Restoration of Works of Art.

In her work, she combines classical painting technique with the language of contemporary abstraction. Her paintings are characterized by intense colors, free-flowing forms, and a multilayered painterly structure that creates an atmosphere of subtlety and timelessness. The artist focuses on conveying emotion through gesture, posture, and the form of the human body, consciously omitting facial features. This refusal to individualize her figures directs the viewer's attention toward emotions, inner states, and universal experiences that transcend any specific identity.

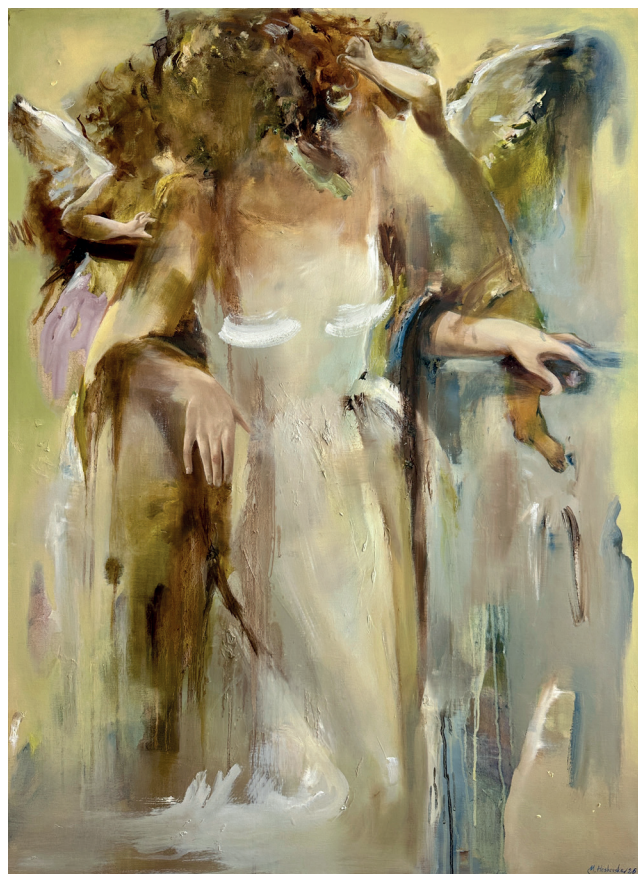
She has taken part in numerous group exhibitions in Poland and abroad, including *Identity* (Insa Art Center, Seoul, 2025), *The Land of Silence* (Palazzo Pisani-Revedin, Venice, 2024), and *Zone of Movement* (SCMK, Kraków, 2023).

Emotional Support is a series of paintings depicting anthropomorphic figures reminiscent of angels or inner spiritual guides. They symbolize the quiet inner voice that accompanies a person in moments of uncertainty, fear, and emotional fragility — the voice of intuition, support, and hope: a subtle presence that helps restore balance in moments of being lost, and that recalls one's inner strength and capacity to overcome hardship.

Through a multilayered painterly structure, dynamic gesture, and intense color, the artist explores the relationship between emotion, embodied memory, and the process of inner healing. The series speaks to the need for closeness and empathy, and to the invisible bonds that connect people regardless of their history or identity.

Emotional Support IV z cyklu *Emotional Support*
olej na płótnie, 120x90 cm
Emotional Support IV
from the series *Emotional Support*
oil on canvas, 120x90 cm

Emotional Support VII z cyklu *Emotional Support*
olej na płótnie, 120x90 cm
Emotional Support VII
from the series *Emotional Support*
oil on canvas, 120x90 cm

Barbara Hubert

Artystka wizualna, malarka, kuratorka i nauczycielka. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie (malarstwo; pracownie prof. Stanisława Rodzińskiego i prof. Leszka Misiaka). Od 2022 roku doktorantka Szkoły Doktorskiej Uniwersytetu Rzeszowskiego. Mieszka i pracuje w Rzeszowie.

Autorka licznych wystaw indywidualnych i zbiorowych w kraju i za granicą. Jej twórczość koncentruje się wokół malarstwa oraz działań interdyscyplinarnych, podejmujących temat pamięci, czasu i relacji człowieka z naturą. Laureatka licznych nagród i wyróżnień.

Jej prace znajdują się w kolekcjach prywatnych i muzealnych, m.in. w Sammlung Pastula oraz w Narodowym Muzeum Sztuki w Kiszyniowie. Uczestniczyła w międzynarodowych stażach i rezydencjach artystyczno-badawczych w Europie i USA. Kuratorka międzynarodowych projektów wystawienniczych realizowanych w Polsce i za granicą. Współtworzy stowarzyszenie InspirujeMY.

Własne miejsce to praca odnosząca się do historycznego i kulturowego usytuowania kobiety „niżej” — zarówno symbolicznie, jak i dosłownie. Przez lata miejsce kobiety było wyznaczone przez spojrzenie innych: często sprowadzano ją do ciała, najlepiej nagiego, estetycznego, dostępnego dla oceny, pozbawionego indywidualnej tożsamości. Kobieta bywała obecna, lecz niewidzialna; przedstawiana, lecz niekoniecznie słyszana; oglądana, lecz nieuznawana za pełnoprawny podmiot.

Visual artist, painter, curator, and teacher. Graduate of the Academy of Fine Arts in Kraków (painting; studios of Prof. Stanisław Rodziński and Prof. Leszek Misiak). Since 2022, a doctoral candidate at the Doctoral School of the University of Rzeszów. She lives and works in Rzeszów.

She has held numerous solo and group exhibitions in Poland and abroad. Her work centers on painting and interdisciplinary practice, addressing themes of memory, time, and the relationship between human beings and nature. She has received numerous awards and distinctions.

Her work is held in private and museum collections, including the Sammlung Pastula and the National Art Museum of Moldova in Chişinău. She has taken part in international artistic and research residencies and internships in Europe and the United States. She curates international exhibition projects realized in Poland and abroad, and is a member of the InspirujeMY association.

A Place of One's Own is a work addressing the historical and cultural positioning of women as "lower" — both symbolically and literally. For years, a woman's place has been defined by the gaze of others: she has often been reduced to her body— ideally naked, aesthetically pleasing, available for judgment, stripped of individual identity. A woman could be present yet invisible; depicted yet not necessarily heard; looked at yet not recognized as a full-fledged subject.

Własne miejsce II
akryl, pleksi w drewnianym stelażu, 41x32x10 cm
A Place of One's Own II
acrylic, plexiglass in a wooden frame, 41x32x10 cm

Małgorzata Kalinowska

Artystka wizualna, absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Autorka obrazów i obiektów tekstylnych, tkanin artystycznych, kolaży i fotografii prezentowanych na licznych wystawach indywidualnych i zbiorowych w Polsce. W swojej praktyce bada przejawy niewyraźnych emocji w ciele oraz sposoby, w jakich wewnętrzne doświadczenie zapisuje się w materii. Wielokrotna stypendystka Miasta Gdańska, laureatka Grand Prix IV edycji konkursu *Nowe Sytuacje: Wybrzmienie* oraz Grand Prix 2. Biennale Sztuki w Tarnowie. Mieszka i tworzy we Wrocławiu.

W pracy *Ciało transgeneracyjne*, ciało staje się przestrzenią zapisu pamięci międzypokoleniowej oraz nośnikiem doświadczeń przekazywanych poza językiem. Punktem wyjścia jest refleksja nad tym, w jaki sposób trudne historie rodzinne mogą manifestować się w relacjach, emocjach i cielesnych napięciach kolejnych pokoleń.

Instalację tworzy układ trzech torsów zespolonych przerośniętą tkanką przypominającą organiczny splot. Struktura ta symbolizuje traumę pokoleniową w stanie zawieszenia – pomiędzy ujawnieniem a wyparciem, bliskością a izolacją, rozpadem a próbą regeneracji.

Pod powierzchnią materiału ukryte zostały fragmenty ubrań, które wydają się wrastać w ciało niczym zapis doświadczeń niemożliwych do oddzielenia od pamięci fizycznej. Praca eksploruje moment, w którym kryzys nie został jeszcze nazwany, lecz staje się wyczuwalny poprzez ciało – jako chroniczne napięcie, ciężar i stan nieustannej gotowości.

Lęk z cyklu *Ciała bolesne* to praca będąca próbą ucieleśnienia bezimiennego, pozbawionego namacalnego źródła niepokoju. To nie emocja o wyraźnym początku i końcu, lecz mikrodrżenie obecne w codziennym doświadczeniu: w spłyconym oddechu, napięciu mięśni, zawężonej percepcji.

To doznanie, które trudno zlokalizować czy wyizolować. Stale obecne w tle – w powietrzu, w przestrzeni między ciałem a światem. Stopniowo przenikające coraz głębiej, aż do kości.

Praca przyjmuje formę okrągłego obrazu tekstylnego. Nieregularna, organiczna struktura przypomina tkankę oglądaną od wewnątrz. Ciało, które nie wybucha, nie krzyczy, tylko trwa.

Visual artist, graduate of the Academy of Fine Arts in Gdańsk. She creates paintings and textile objects, artistic fabrics, collages, and photographs, presented at numerous solo and group exhibitions in Poland. In her practice, she investigates the manifestations of unexpressed emotion in the body and the ways inner experience becomes inscribed in matter. A multiple scholarship recipient from the City of Gdańsk, she is the winner of the Grand Prix of the 4th edition of the New Situations: Reverberation competition and the Grand Prix of the 2nd Art Biennial in Tarnów. She lives and works in Wrocław.

In the work *Transgenerational Body*, the body becomes a space in which intergenerational memory is inscribed, and a carrier of experiences passed down beyond language. The starting point is a reflection on how difficult family histories can manifest in the relationships, emotions, and bodily tensions of successive generations.

The installation consists of an arrangement of three torsos fused together by overgrown tissue resembling an organic weave. This structure symbolizes generational trauma in a state of suspension – between disclosure and repression, closeness and isolation, disintegration and an attempt at regeneration.

Beneath the surface of the material, fragments of clothing have been concealed, appearing to grow into the body like a record of experiences impossible to separate from physical memory. The work explores the moment in which a crisis has not yet been named, yet becomes perceptible through the body – as chronic tension, weight, and a state of constant readiness.

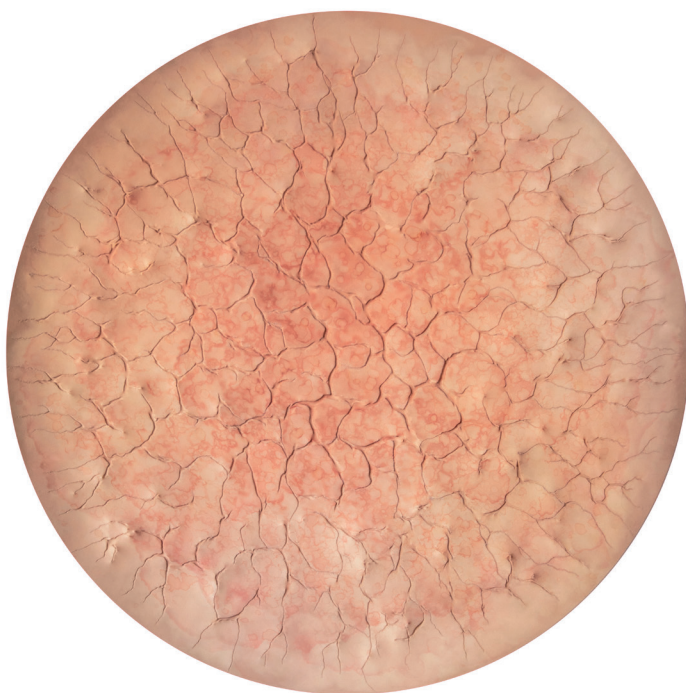
Anxiety, from the series *Painful Bodies*, is a work that attempts to give physical form to an unnamed anxiety with no tangible source. It is not an emotion with a clear beginning and end, but a micro-tremor present in everyday experience: in shallow breath, muscle tension, narrowed perception.

It is a sensation difficult to locate or isolate – constantly present in the background, in the air, in the space between the body and the world, gradually penetrating deeper, down to the bone.

The work takes the form of a round textile painting. Its irregular, organic structure resembles tissue viewed from within: a body that does not erupt, does not cry out, but simply endures.

Ciało transgeneracyjne
obiekt tekstylny, 90x70x60 cm
Transgenerational Body
textile object, 90x70x60 cm

Lęk z cyklu Ciała bolesne
obraz tekstylny, śr. 100 cm
Anxiety, from the series Painful Bodies
textile painting, diam. 100 cm

Weronika Kapiczak

Studentka malarstwa na Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu. Inspiracją dla jej prac jest natura i świat zwierząt, ich wrażliwość i sposób w jaki funkcjonują. W swojej twórczości chce zwrócić uwagę na kruchość tego świata i na to, jak łatwo nasza ingerencja może zachwiać jego równowagę. Głównym motywem są zwierzęta wykorzystywane systemowo - próbuje pokazać je jako czujące istoty, aby odbiorca choć na chwilę zastanowił się nad własnymi, codziennymi wyborami.

Obraz skupia się na emocjach zwierząt hodowlanych, wykorzystywanych przez człowieka. Zbliżenie oka zmusza do konfrontacji i odbiera możliwość dystansu, odbiorca zostaje wciągnięty w bezpośredni kontakt ze spojrzeniem, od którego nie da się uciec. Wzrok kieruje do nas cichą prośbę o pomoc.

A painting student at the Academy of Fine Arts in Wrocław. Her work is inspired by nature and the animal world— their sensitivity and the ways in which they function. In her art she seeks to draw attention to the fragility of this world and to how easily human intervention can upset its balance. Her central theme is animals used systemically; she attempts to portray them as sentient beings, so that viewers may, if only for a moment, reflect on their own everyday choices.

The painting focuses on the emotions of farm animals exploited by humans. The close-up of the eye forces confrontation and denies the viewer any distance — drawn into direct contact with a gaze impossible to escape. That gaze directs at us a silent plea for help.

Strach
olej na płótnie, 120x100 cm
Fear
oil on canvas, 120x100 cm

Julia Klimek

Absolwentka grafiki na Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi. Zajmuje się głównie tradycyjnymi technikami graficznymi, oraz malarstwem. Prezentowała swoje prace na wystawach indywidualnych, oraz brała udział w licznych wystawach w kraju i za granicą m.in. w serii wystaw w Portugalii, Francji, Włoszech i Hiszpanii. Laureatka 41. Konkursu im. Władysława Strzemińskiego – *Sztuki Piękne*.

W praktyce artystycznej najczęściej podejmuje tematy związane z relacją między naturą a miastem. Impulsem staje się refleksja nad tym, jak otoczenie wpływa na tożsamość i jak wspomnienia zmieniają sposób postrzegania miejsc. W codziennym krajobrazie zwraca uwagę na małe, zwykłe elementy które nas otaczają i stanowią tło naszej codzienności. W twórczości najważniejszy dla artystki jest sam proces, przekształcanie, wielokrotne użycie matrycy, warstwowość. Jej prace są efektem nieustannych zmian i przekształceń.

Cykl *Transformacja* składa się z grafik powstałych na bazie przetworzonych fotografii z ostatnich dwudziestu lat będących zapisem przemian zachodzących w krajobrazie rodzinnego miasta artystki. To próba symbolicznej rekonstrukcji miejsc, które już nie istnieją, ale których ślady nadal funkcjonują w pamięci i przestrzeni. W miejscu dzikich sadów i łąk powstają kolejne domy i osiedla deweloperskie. Postępująca rozbudowa miasta sprawia, że tracimy pozaludzki, naturalny krajobraz stanowiący o naszej tożsamości. Obserwacja intensywnych zmian zachodzących w najbliższym otoczeniu stała się punktem wyjścia do zaobserwowania szerszych zjawisk i refleksji nad konsekwencjami nieustannej rozbudowy odbywającej się kosztem środowiska naturalnego.

Graduate in Graphic Arts from the Władysław Strzemiński Academy of Fine Arts in Łódź. She works primarily in traditional printmaking techniques as well as painting. She has presented her work in solo exhibitions and has taken part in numerous exhibitions in Poland and abroad, including a series of exhibitions in Portugal, France, Italy, and Spain. She is the winner of the 41st Władysław Strzemiński Competition for Fine Arts.

In her artistic practice, she most often explores themes related to the relationship between nature and the city. Her work is driven by reflection on how surroundings shape identity and how memories alter the way we perceive places. In everyday landscapes, she draws attention to the small, ordinary elements that surround us and form the backdrop of daily life. For the artist, what matters most is the process itself: transformation, the repeated use of the printing matrix, and layering. Her works are the result of continuous change and transformation.

The series *Transformation* consists of prints based on processed photographs from the past twenty years, documenting the changes taking place in the landscape of the artist's home city. It is an attempt at the symbolic reconstruction of places that no longer exist, but whose traces remain present in memory and in space. In place of wild orchards and meadows, new houses and housing developments continue to rise. The city's ongoing expansion means we are losing the non-human, natural landscape that shapes our identity. Observing the intense changes taking place in her immediate surroundings became the starting point for noticing broader phenomena and for reflecting on the consequences of relentless development carried out at the expense of the natural environment.

Transformacja

cykl 20 miniatur graficznych, przedruk i monotypia, 5x5 - 9x12 cm

Transformation

series of 20 graphic miniatures, reprint and monotype, 5x5 - 9x12 cm

Justyna Leszkowicz

Artystka wizualna i kuratorka. Mieszka i tworzy na Mazurach. W 2024 ukończyła Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie na wydziale Grafiki w Pracowni Multimediiów i Animacji prof. Piotra Welka oraz Pracowni Malarstwa prof. Henryka Gostyńskiego. Jej twórczość wyrasta ze sprzeciwu wobec norm społecznych i estetycznego porządku życia, skupia się na cielesności, traumie i tym, co wyparte. Pracuje w malarstwie, instalacji, rzeźbie i obiektach tekstylnych. Prezentowała prace na licznych wystawach w Polsce i za granicą.

Praca wyrasta z koszmaru sennego, jednego z najbardziej archetypicznych i powszechnych: snu o wypadających zębach. Koszmar ten, obecny w niemal każdej kulturze, jest interpretowany jako sygnał lęku, utraty kontroli lub zdrowia, przeczucia zbliżającego się zagrożenia. W obecnym międzynarodowym klimacie politycznym ten sen przybiera konkretny kształt: zęby przekształcają się w wojenne rakiety.

Czerwone usta, czerwone paznokcie to kobiece usta i dłonie rozchylające je gwałtownie. Kobiety śnią o wojnie, zanim ona nadejdzie. Intuicja, którą kultura nauczyła się bagatelizować, tu materializuje się w przestrzeni galerii. Strach jest namacalny, poza snem czy ekranem. Wychodzące z przestrzeni obrazu, rozrzucone na podłodze obiekty rzeźbiarskie nie są ilustracją katastrofy, a materializacją przeczucia, które znacznie ją wyprzedza.

Visual artist and curator. She lives and works in the Masurian Lake District. In 2024, she graduated from the Academy of Fine Arts in Warsaw, from the Graphic Arts Faculty, in the Multimedia and Animation Studio of Prof. Piotr Welk and the Painting Studio of Prof. Henryk Gostyński. Her work grows out of resistance to social norms and the aesthetic ordering of life, focusing on corporeality, trauma, and that which is repressed. She works in painting, installation, sculpture, and textile objects. She has presented her work at numerous exhibitions in Poland and abroad.

The artwork grows out of a nightmare — one of the most archetypal and universal there is: the dream of teeth falling out. Present in nearly every culture, this nightmare is interpreted as a signal of anxiety, of losing control or health, a premonition of approaching danger. In the current international political climate, this dream takes on a specific shape: the teeth transform into missiles of war.

Red lips and nails depicts women's mouths and hands violently prying them open. Women dream of war before it arrives. An intuition that culture has learned to dismiss materializes here within the gallery space. Fear becomes tangible, beyond the dream or the screen. Emerging from the space of the image, the sculptural objects scattered across the floor are not an illustration of catastrophe, but the materialization of a premonition that precedes it by far.

Boję się wojny
olej na płótnie i druk 3D, 120x120 cm, obiekty rzeźbiarskie długość ok. 30-50 cm
I'm Afraid of War
oil on canvas and 3D print, 120x120 cm, sculptural objects, length 30-50 cm

Anna Literacka

Absolwentka Wydziału Tkaniny i Ubioru Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi.

Tworzy obiekty ceramiczne, wykorzystując tradycyjne i alternatywne techniki wypału. W swojej twórczości bada zagadnienia tożsamości, emocji i transformacji. Uczestniczyła w wystawach i plenerach, m.in. III Biennale Miniatury Ceramicznej w Wejherowie (2024), Międzynarodowym Plenerze Rzeźbiarsko-Ceramicznym w Bolesławcu (2025) oraz wystawach zbiorowych.

Szczególnie bliskie są jej techniki alternatywne takie jak raku oraz copper matte raku, cenione za nieprzewidywalność całego procesu i efektu. Charakterystycznie łączy ceramikę z nićmi. Kontrast delikatności i ciężaru staje się tu metaforą wewnętrznych sprzeczności człowieka.

Interesują ją egzystencjalne i emocjonalne aspekty ludzkiego doświadczenia. Eksploruje napięcie między zewnętrzną prezentacją siebie a światem wewnętrznym, między społecznym ograniczeniem a pragnieniem wyzwolenia.

Jesteśmy kształtowani przez siły historyczne i kulturowe, a jednak tęsknimy za transcendencją, połączeniem i autentycznością. Prezentowane rzeźby mają na celu nadanie formy temu paradoksowi.

Graduate of the Faculty of Textile and Fashion Design at the Academy of Fine Arts in Łódź.

She creates ceramic objects, working with both traditional and alternative firing techniques. In her practice, she explores questions of identity, emotion, and transformation. She has taken part in various exhibitions and plein-air workshops, including the 3rd Ceramic Miniature Biennale in Wejherowo (2024), the International Sculpture and Ceramics Plein-Air Workshop in Bolesławiec (2025), as well as various group exhibitions.

She feels a particular affinity for alternative techniques such as raku and copper matte raku, valued for the unpredictability of both process and result. A distinctive feature of her work is the combination of ceramics with thread — the contrast between fragility and weight becomes a metaphor for the inner contradictions of the human being.

She is interested in the existential and emotional dimensions of human experience, exploring the tension between the outward presentation of the self and the inner world, between social constraint and the desire for liberation.

We are shaped by historical and cultural forces, and yet we long for transcendence, connection, and authenticity. The sculptures presented here seek to give form to this paradox.

POMIĘDZY PORUSZENIEM

ceramika, copper matte raku, nici, 17x40x17 cm

BETWEEN MOTION

ceramic, copper matte raku, thread, 17x40x17 cm

ŚLADY INTENCJI

copper matte, szkliwa wysokotemperaturowe,
farby podszkliwe, nici, 12x42x12 cm

TRACES OF INTENTION

copper matte, high-temperature glazes,
underglaze paints, thread, 12x42x12 cm

(TRANS)MISJA

ceramika, wypał wysokotemperaturowy, nici,
39x35x8 cm

(TRANS)MISSION

ceramic, high-temperature firing, thread, 39x35x8 cm

Marta Lewandowska

Ukończyła Ogólnokształcące Liceum Plastyczne w Golubiu Dobrzyniu, uzyskując tytuł technika ceramika. Następnie rozpoczęła studia na kierunku rzeźba na Uniwersytecie Artystycznym im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu.

W 2023 roku została laureatką Studenckiego Biennale Małej Formy Rzeźbiarskiej im. prof. Józefa Kopczyńskiego, otrzymując Nagrodę Specjalną Garstki Studio. Kontynuuje rozwój swojej praktyki artystycznej, doskonaląc warsztat rzeźbiarski oraz aktywnie uczestnicząc w wystawach i konkursach.

W swojej twórczości koncentruje się przede wszystkim na figuracji oraz formach animalistycznych. W jej pracach dominują obłe kształty, kobiece postacie oraz wyraziste, twarde linie kontrastujące z miękkością form.

Nieustannie eksperymentuje z nowymi środkami wyrazu, dążąc do poznania jak najszerszego spektrum technik artystycznych. Jej ostatnim odkryciem stały się papier i tkaniny, które można moczyć, kleić, zszywać i swobodnie przekształcać. W ich plastyczności odnajduje sposób na oswajanie własnych lęków, kompleksów i niepewności, traktując materiał jako nośnik emocji i osobistych doświadczeń.

W swoich realizacjach podejmuje dialog z klasycznym rozumieniem rzeźby, modyfikując jej tradycyjne formy i poszerzając granice tego medium. Równocześnie mierzy się z pytaniem o własną tożsamość jako rzeźbiarki oraz o to, czym jest dla niej rzeźba i jak bardzo może być osobista. Każda praca staje się próbą odnalezienia własnego języka, zrozumienia, gdzie kończy się wyuczony gest, a zaczyna indywidualny rytm tworzenia.

She graduated from the General Fine Arts Secondary School in Golub-Dobrzyń, earning a technical diploma in ceramics. She then began studies in Sculpture at the Magdalena Abakanowicz University of the Arts in Poznań.

In 2023, she won an award at the Prof. Józef Kopczyński Student Biennale of Small-Scale Sculpture, receiving the Garstka Studio Special Prize. She continues to develop her artistic practice, refining her sculptural craft while actively taking part in exhibitions and competitions.

In her work, she focuses primarily on figuration and animalistic forms. Her pieces are dominated by rounded shapes and female figures, with bold, hard lines set against the softness of the forms.

She constantly experiments with new means of expression, striving to explore as broad a range of artistic techniques as possible. Her most recent discovery has been paper and fabric, materials that can be soaked, glued, sewn, and freely reshaped. In their pliability, she finds a way to come to terms with her own fears, complexes, and uncertainties, treating the material as a carrier of emotion and personal experience.

In her work, she engages in dialogue with the classical understanding of sculpture, modifying its traditional forms and expanding the boundaries of the medium. At the same time, she grapples with the question of her own identity as a sculptor, and with what sculpture means to her and how personal it can be. Each piece becomes an attempt to find her own language, to understand where the learned gesture ends and an individual rhythm of creation begins.

Nie miękka
snopowiązałka, długość 3 m
Not Soft
reaper-binder, length 3 m

Biała masa
wata kosmetyczna, 12 obiektów długość 20 cm
White Mass
cosmetic cotton wool, 12 objects, length 20 cm

Julia Mazurek

Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2025) na Wydziale Wzornictwa. Aneks malarski obroniła w pracowni dr Mikołaja Chylaka. Zajmuje się malarstwem oraz projektowaniem. Obserwuje relacje z najbliższymi osobami: szuka wskazówek, zasad, schematów i reguł, które nimi kierują. Kiedy pojawiają się napięcia? Czy są częścią kochania? Jak znikają? Obserwuje samą siebie: bada niechciane reakcje, opowiada o codzienności, słabościach, wyzwaniach, które podejmuje, i o tych, które ją przerastają.

Laureatka konkursu malarskiego Inspiracje (2026) organizowanego przez Fundację Sztuki Współczesnej PALETA. Rezydentka programu CreArt w Kownie na Litwie (2026). W 2023 roku jej dyplom licencjacki został nagrodzony w międzynarodowym przeglądzie ARTS THREAD Global Design Graduate Show oraz był prezentowany na platformie Google Arts & Culture. Jej prace wystawiane były w Polsce, Niemczech oraz w Japonii.

„Nie wybieram chwil, które chcę zapamiętać. Część pamiętam, większość zapominam. Nie wiem, czy zapamiętałam te, które były decydujące, czy zlepek wspomnień w mojej głowie jest zupełnie przypadkowy. Czy moje kolejne decyzje determinuje to, co pamiętam, czy to, o czym zapomniałam?”

Twórczość artystki wyrasta z pamięci i własnych doświadczeń. Obserwuje relacje z najbliższymi: szuka wskazówek, zasad, schematów i reguł, które nimi kierują. Kiedy pojawiają się napięcia? Czy są częścią kochania? Jak znikają? Obserwuje samą siebie: bada niechciane reakcje, opowiada o codzienności, słabościach, wyzwaniach, które podejmuje, i o tych, które ją przerastają.

Aktualnie pracuje nad nowym cyklem prac o wpływie lat dzieciństwa na dorosłość, sięgając do dziennika prowadzonego przez matkę w pierwszych latach życia jej i siostry. Szuka podobieństw i różnic między przeszłością a teraźniejszością.

„Kiedy byłam mała, po ubraniu długiej spódnicy, często powtarzałam słowa „Niunia taka pięta” (Niunia taka piękna). Teraz nawet, gdy czuję się piękną, nie mam odwagi tego powiedzieć.”

Graduate of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2025), Faculty of Design. She defended her painting annex in the studio of Dr. Mikołaj Chylak. She works in painting and design.

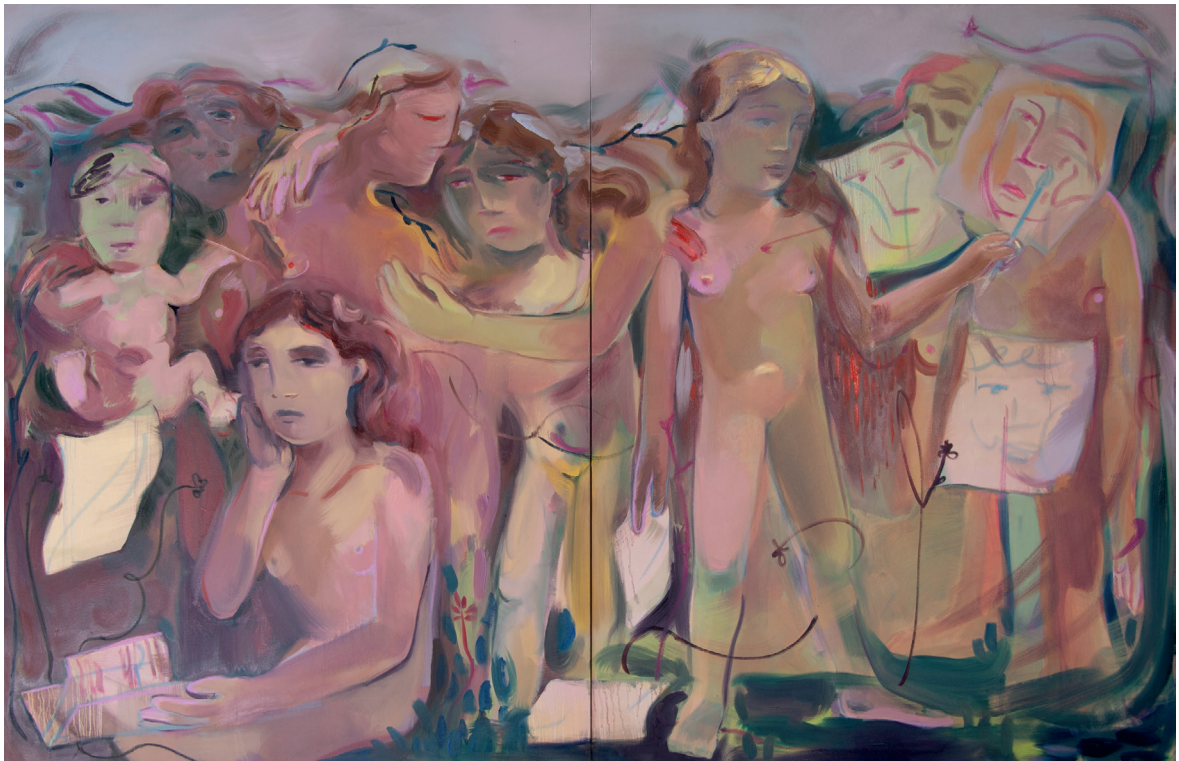
Winner of the Inspirations painting competition (2026), organized by the PALETA Foundation for Contemporary Art. Resident of the CreArt program in Kaunas, Lithuania (2026). In 2023, her bachelor's diploma project was awarded at the international ARTS THREAD Global Design Graduate Show and was featured on the Google Arts & Culture platform. Her work has been exhibited in Poland, Germany, and Japan.

"I don't choose the moments I want to remember. Some I remember, most I forget. I don't know whether I've remembered the ones that were decisive, or whether the jumble of memories in my head is entirely random. Are my subsequent decisions shaped by what I remember, or by what I've forgotten?"

The artist's work grows out of memory and personal experience. She observes her relationships with those closest to her, searching for the cues, rules, patterns, and principles that govern them. When do tensions arise? Are they part of loving someone? How do they disappear? She also observes herself: examining unwanted reactions, speaking of everyday life, of weaknesses, of the challenges she takes on and those that overwhelm her.

She is currently working on a new series about the influence of childhood years on adulthood, drawing on a diary kept by her mother during the early years of her and her sister's lives. She searches for similarities and differences between past and present.

"When I was little, after putting on a long skirt, I would often repeat the words 'Niunia taka pięta' (a childish mispronunciation of Niunia taka piękna — "Niunia is so beautiful"). Now, even when I feel beautiful, I don't have the courage to say it."

Skąd to w nas?
pastel i olej na płótnie, dyptyk 200x130 cm
Where Does This Come From in Us?
pastel and oil on canvas, diptych, 200x130 cm

Mariusz Edward Owczarek

Artysta, plastyk, animator kultury, absolwent Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu na Wydziale Rysunku i Malarstwa. W latach 2009 –2022 związany z działalnością edukacyjną i kuratorską. Od 2011 uczestniczy w wystawach, konkursach i projektach artystycznych, organizowanych m.in. przez Klaster Biznesu Kultury BizArt i Teatr Elbląski im. Sewruka.

Nie podporządkowuje się aktualnym trendom ani obowiązującym tendencjom w sztuce. Tworzy malarstwo oparte na osobistym doświadczeniu i autonomicznym języku wypowiedzi.

Odwołuje się do konstrukcji, geometrii, rytmu oraz wielowymiarowości kompozycji. Istotną rolę odgrywają w jego pracach zarówno świadomy gest, jak i kontrolowany przypadek, które współtworzą ostateczny charakter dzieła. Dukt narzędzia, którym się posługuje, nierzadko staje się nośnikiem emocji, ujawniając ich intensywność poprzez zróżnicowaną fakturę i sposób prowadzenia materii.

W świecie nadmiaru swobód i zakazów rodzi się potrzeba formy. Nie jako ograniczenia, lecz jako ramy, w której można ocalić to, co jednostkowe: tożsamość, autonomię, obecność. Ten konstrukt nie jest sztywną bryłą, lecz żywą geometrią. Zdolny do zmiany, rozciągania, przekształcania się, odpowiada na impulsy otoczenia. Fluktuuje, by lepiej wpasować się w poziomy i linie horyzontu, jakie napotyka. Dopasowuje się, nie rezygnując z własnego porządku. To elastyczność, która nie oznacza chaosu. To konstruktywność, która nie potrzebuje dominacji. Granice i pola tych form są ruchome, ale celowe. Nie służą izolacji, lecz wzmacnianiu. Nie służą kontroli, lecz komunikacji. Konstrukty elastyczne i konstruktywne są próbą stworzenia przestrzeni plastycznej, żywej, zmiennej, która buduje bez przemocy, chroni bez zamykania, istnieje bez unifikacji. Niech będą zaproszeniem do myślenia formą, i do tworzenia świata, który nie łamie, lecz kształtuje.

Visual artist, and cultural animator, graduate of the Eugeniusz Geppert Academy of Fine Arts in Wrocław, Faculty of Drawing and Painting. From 2009 to 2022, he was engaged in educational and curatorial work. Since 2011, he has taken part in exhibitions, competitions, and artistic projects organized by, among others, the BizArt Business of Culture Cluster and the Sewruk Theatre in Elbląg.

He does not conform to current trends or prevailing tendencies in art, creating paintings grounded in personal experience and an autonomous language of expression. His work draws on construction, geometry, rhythm, and multidimensional composition. Both conscious gesture and controlled chance play a significant role in his practice, together shaping the final character of the work. The trace left by the tool he uses often becomes a carrier of emotion, revealing its intensity through varied texture and the handling of material.

In a world of excessive freedoms and prohibitions, a need for form is born — not as a constraint, but as a framework within which what is individual can be preserved: identity, autonomy, presence. This construct is not a rigid mass but a living geometry, capable of change, of stretching, of transformation, responding to the impulses of its surroundings. It fluctuates in order to better align itself with the horizontal lines it encounters. It adapts without relinquishing its own order. This is a flexibility that does not mean chaos; a constructiveness that requires no domination. The boundaries and fields of these forms are mobile, yet purposeful — not meant to isolate, but to strengthen; not meant to control, but to communicate. These flexible, constructive forms are an attempt to create an artistic space that is alive and changeable, one that builds without violence, protects without enclosing, exists without uniformity. May they serve as an invitation to think through form, and to create a world that does not break, but shapes.

Bogdan Popardowski

Rzeźbiarz, absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, gdzie w 2023 roku obronił dyplom z wyróżnieniem. Tworzy głównie w metalu – miedzi i stali, pozostając otwartym na różnorodne materiały. Jego prace badają relacje między ciałem, naturą a wpływem zewnętrznych struktur. Interesuje go moment przekroczenia, ingerencji i fuzji oraz ich estetyczne i symboliczne konsekwencje. Laureat stypendium *Młoda Polska* (2025), wyróżniony na wystawie *FACE* w Londynie. Uczestnik ponad 30 wystaw w Polsce i za granicą.

Pracuje w obszarze rzeźby i działań przestrzennych. Traktuje obiekt jako element większej całości, budując układy oparte na atmosferze i napięciu. Artystę interesuje doświadczenie pracy jako środowiska, a nie pojedynczej formy.

W jego projektach punktem wyjścia jest anatomia. Ciało funkcjonuje jako system napięć, powłok i wnętrza, które mogą zostać rozebrane i złożone inaczej. Formy oscylują między tym, co rozpoznawalne, a tym, co obce jak fragment czegoś żywego, pozbawiony pierwotnej funkcji.

Portret jest tutaj symbolem człowieka pozbawionego zdolności odczuwania, wewnętrznej siły i sprawczości. Rzeźba podejmuje refleksję nad procesem wymazywania tego, co stanowi o indywidualności jednostki: emocji, pamięci, pragnień i woli.

Tytuł pracy odnosi się do *Waltera Freemana*, postaci nierozzerwalnie związanej z historią lobotomii. To odwołanie nie pełni jednak funkcji historycznej ilustracji. Freeman jest tutaj figurą przemocy oraz symbolem momentu, w którym człowiek zostaje sprowadzony do obiektu poddawanego korekcji.

Sculptor, graduate of the Academy of Fine Arts in Kraków, where he defended his thesis with distinction in 2023. He works primarily in metal – copper and steel – while remaining open to a range of materials. His work explores the relationships between the body, nature, and the influence of external structures, with a particular interest in moments of transgression, intervention, and fusion, and their aesthetic and symbolic consequences. Recipient of the Young Poland scholarship (2025), and a distinction winner at the *FACE* exhibition in London. He has taken part in over 30 exhibitions in Poland and abroad.

He works in the field of sculpture and spatial practice, treating the object as an element of a larger whole and building arrangements based on atmosphere and tension. He is interested in the experience of the work as an environment, rather than as a single form.

In his projects, anatomy serves as the starting point. The body functions as a system of tensions, surfaces, and interiors that can be taken apart and reassembled differently. His forms oscillate between the recognizable and the foreign – like a fragment of something once alive, stripped of its original function.

The portrait here stands as a symbol of a person stripped of the capacity to feel, of inner strength, and of agency. The sculpture reflects on the process by which everything that constitutes individual identity – emotion, memory, desire, and will – is erased.

The title of the work refers to Walter Freeman, a figure inseparably tied to the history of lobotomy. This reference, however, does not function as historical illustration. Here, Freeman stands as a figure of violence and as a symbol of the moment at which a human being is reduced to an object subjected to correction.

W.F.
miedź repusowana, 35x28x23 cm
W.F.
repoussé copper, 35x28x23 cm

Magdalena Sobolska

Artystka wizualna. W jej praktyce artystycznej dominującą rolę odgrywa kolaż. Traktuje go jako sposób na uchwycenie specyficznej fragmentaryczności świata, która leży u podłoża doświadczenia współczesności. Postrzega go także jako narzędzie o cechach rewolucyjności. Do jej głównego obszaru zainteresowań należą: badanie spojrzenia, jako kulturowo skonstruowanego narzędzia (m.in. do nadzorowania, ale też wyrażania troski), społeczna sytuacja kobiet oraz zagadnienia związane ze zdrowiem psychicznym.

W 2020 roku zadebiutowała w *Kompasie Młodej Sztuki*. Dwukrotna stypendystka *KPO dla Kultury* (2024, 2025). Autorka opraw wizualnych wystaw dla *GaMA* w Poznaniu i Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie. Autorka książki *(Re)konstrukcje. Rzecz o współczesnym kolażu w Polsce* (2026), w ramach stypendium *KPO dla Kultury*.

Praca pochodzi z cyklu, w którym artystka stara się zobrazować podróż odbywaną na siedząco, wymykającą się wizualności, czyli terapię. Coraz więcej osób sięga po tę formę wsparcia, pomocy (czy wręcz ratunku) dla swojego istnienia we współczesnym świecie – zmieniającym się szybko, przyspieszającym w tempie nie do opanowania, na hałdach niepewności i zagrożenia, które nadchodzi z wielu stron. Ta wysiedziana podróż jest zabezpieczeniem, przygotowaniem, na nadchodzące zmiany, ale też konfrontacją się z tym, co spękane u podstaw. Nie ma możliwości zmierzenia się z nadchodzącą rzeczywistością, bez spojrzenia na kryzysy w nas samych. To próba uważności na to, co w nas drżące i pełne niepokoju, złamane, czasem „nieprzystosowane”. Spojrzenie w głąb siebie staje się tu przygotowaniem do mierzenia się z wyzwaniami świata zewnętrznego i związanych z nim kryzysów. To odbicie się w samym sobie, nawet jeśli oznacza to roztrzaskanie się tego, co już było.

Visual artist. Collage plays a dominant role in her artistic practice. She treats it as a way of capturing the distinctive fragmentariness of the world that underlies our experience of contemporary life, and also regards it as a tool with inherently revolutionary qualities. Her main areas of interest include: an examination of the gaze as a culturally constructed instrument (used, among other things, for surveillance, but also for expressing care), the social situation of women, and issues related to mental health.

She made her debut in 2020 with *Compass of Young Art*. She is a two-time recipient of the NRP (The National Recovery Plan) for Culture scholarship (2024, 2025). She has created visual exhibition designs for *Arsenał Municipal Gallery* in Poznań and the *State Ethnographic Museum* in Warsaw. She is the author of the book *(Re)constructions: On Contemporary Collage in Poland* (2026), produced as part of her NRP for Culture scholarship.

The work comes from a series in which the artist attempts to depict a journey undertaken while seated, one that eludes visual representation: therapy. More and more people turn to this form of support, help — or even rescue — for their existence in the contemporary world: a world changing rapidly, accelerating at an unmanageable pace, built on mounting uncertainty and threats arriving from many directions. This seated journey is a form of safeguarding, a preparation for coming changes, but also a confrontation with what is already fractured at its foundation. There is no way to face the reality that lies ahead without first looking at the crises within ourselves. It is an attempt at attentiveness to what is trembling and anxious within us, broken, at times "maladjusted." Looking inward becomes here a preparation for confronting the challenges of the external world and the crises bound up with it — a reflection of oneself in oneself, even if that means shattering what has already been.

(crying) session
kolaż techniką mieszaną, 34.5x45 cm
(crying) session
mixed-media collage, 34.5x45 cm

Edyta Stajniak

Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie na Wydziale Grafiki i Wydziale Malarstwa - Katedry Scenografii w 2008 roku. Tytuł doktora sztuki uzyskany w 2024 roku z wyróżnieniem. Przestrzeń jej twórczych działań to grafika warsztatowa i projektowa, ilustracja, książka artystyczna, obiekty oraz instalacja. Obszar szczególnych zainteresowań to związki literatury i sztuk wizualnych, działania w interdyscyplinarnym duchu oraz eksploracja różnych mediów. Adiunkt w Pracowni Projektowania Książki Wydziału Grafiki macierzystej uczelni.

Kontemplacja horyzontu w nieoczekiwaniu. Puste miejsca i nabieranie powietrza. Moment zawieszenia jest zamyśleniem. Pauza. Akt obserwacji. Subtelność przesunięć jak mimowolna zmiana kąta patrzenia — niespektakularne przełamanie tego co dotychczasowe. Płynne. Prezentowana praca to tryptyk — 3 grafiki, które dają się pomyśleć również w porządku III,I,II, a książka jednocześnie i jako linia — linearność, czasowość, narracja — jak i fragment.

Graduate of the Academy of Fine Arts in Kraków, Faculty of Graphic Arts and Faculty of Painting – Department of Stage Design, in 2008. She earned her doctoral degree in art with distinction in 2024. Her creative practice spans workshop and design graphic art, illustration, artist's books, objects, and installation. Her particular areas of interest include the relationship between literature and the visual arts, interdisciplinary practice, and the exploration of various media. Assistant professor in the Book Design Studio at the Faculty of Graphic Arts of her alma mater.

Contemplation of the horizon in the unexpected. Empty spaces and the drawing of breath. A moment of suspension is a moment of reflection. A pause. An act of observation. A subtlety of shifts, like an involuntary change in the angle of viewing—an unspectacular break from what came before. Fluid. The work presented is a triptych—three prints that can also be read in the order III, I, II—while the book functions simultaneously as a line (linearity, temporality, narrative) and as a fragment.

bez tytułu

wkleśłodruk, książka w oprawie miękkiej, szycie japońskie, tryptyk 210x100 cm oraz książka 70x50 cm

Untitled

intaglio print, soft-cover book, Japanese stab binding, triptych 210x100 cm, book 70x50 cm

Zuzanna Śmigielska

Artystka wizualna pracująca na styku malarstwa, obrazu ruchomego i praktyk badawczych. Absolwentka malarstwa na ASP w Gdańsku, nawigacji na Uniwersytecie Morskim w Gdyni oraz antropologii kulturowej na UG. W swojej twórczości łączy malarstwo, projekcję wideo i dźwięk. Tworzy instalacje badające napięcie pomiędzy statycznym obrazem a doświadczeniem ruchu. Interesują ją relacje pomiędzy krajobrazem, przepływem i pamięcią miejsca, a także zjawiska związane z transformacją środowiska i stanami przejściowymi. Często sięga po motywy nie-miejsc, przestrzeni tranzytowych oraz struktur naturalnych podlegających ciągłym zmianom. Laureatka Grand Prix Ogólnopolskiego Konkursu Sztuki *Nowe Sytuacje* (2022), Grand Prix 2. Międzynarodowego Biennale *Via Carpatia* (2023) oraz Nagrody Rektorów w konkursie Najlepsze Dyplomy ASP (2020). Brała udział w rezydencjach artystycznych w Polsce i za granicą, m.in. w Argentynie, Niemczech, Hiszpanii i Turcji.

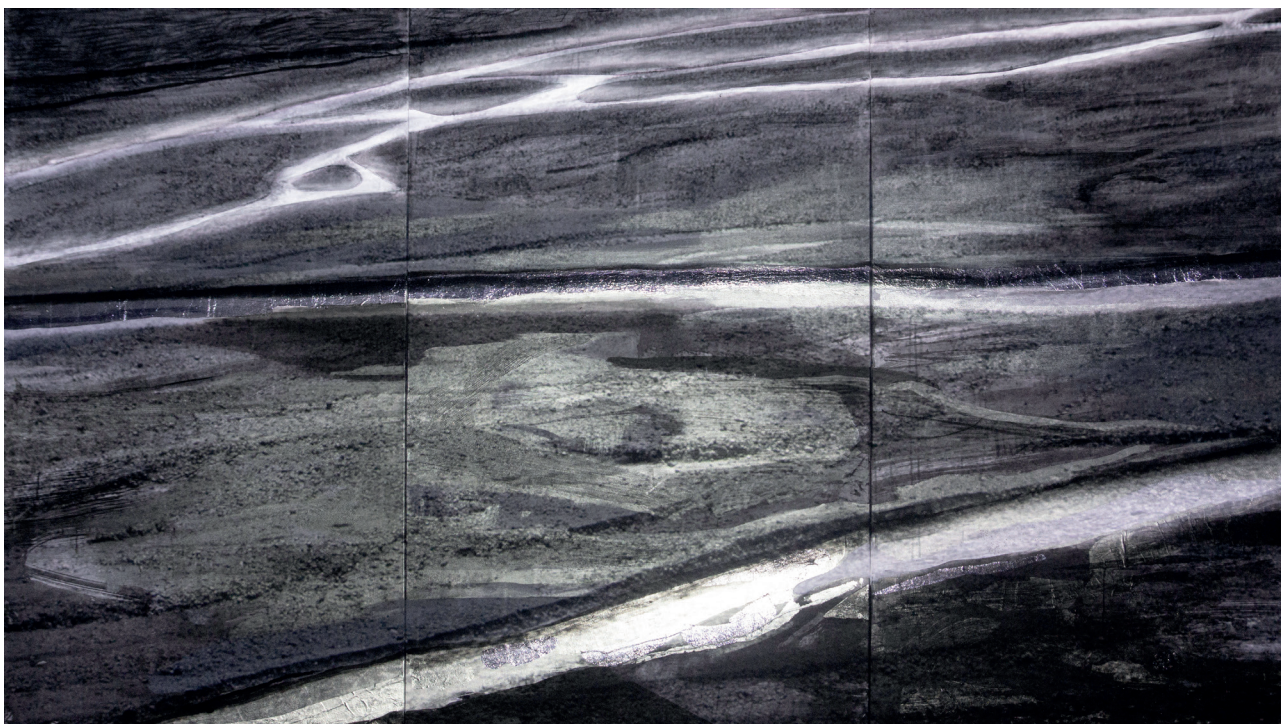
Nurty rzeki powstały z inspiracji wyschniętym korytem rzeki sfotografowanym w pobliżu wysokogórskiej wioski Xinalıq w Azerbejdżanie. Krajobraz uchwycony w momencie przejściowym, pomiędzy zanikiem a ponownym wezbraniem, stał się punktem wyjścia do refleksji nad stanami zawieszenia obecnymi w naturze.

Praca łączy malarstwo, projekcję wideo i dźwięk. Animacja wyświetlana na powierzchni obrazu stopniowo ożywia i destabilizuje statyczny pejzaż, wprowadzając rytm zmian inspirowanych przepływem wody: od niemal niewidocznych strumieni po gwałtowne przekroczenie koryta. Instalacja operuje napięciem pomiędzy bezruchem a ruchem, obecnością i zanikiem, dokumentacją krajobrazu a jego symulacją. Obraz staje się przestrzenią chwilowej równowagi – stanem, który może w każdej chwili ulec transformacji.

Visual artist working at the intersection of painting, moving image, and research-based practice. Graduate of Painting at the Academy of Fine Arts in Gdańsk, Navigation at the Gdynia Maritime University, and Cultural Anthropology at the University of Gdańsk. In her work, she combines painting, video projection, and sound, creating installations that explore the tension between the static image and the experience of motion. She is interested in the relationships between landscape, flow, and the memory of place, as well as phenomena related to environmental transformation and transitional states, often drawing on motifs of non-places, transit spaces, and natural structures subject to constant change. Winner of the Grand Prix at the National Art Competition *New Situations* (2022), the Grand Prix at the 2nd International *Via Carpatia* Biennale (2023), and the Rectors' Award in the Best Diploma Projects of the Academies of Fine Arts competition (2020). She has taken part in artistic residencies in Poland and abroad, including in Argentina, Germany, Spain, and Turkey.

River Currents was inspired by a dried-up riverbed photographed near the high-mountain village of Xinalıq in Azerbaijan. The landscape, captured at a transitional moment between disappearance and renewed flow, became the starting point for a reflection on states of suspension present in nature.

The work combines painting, video projection, and sound. An animation projected onto the surface of the painting gradually brings the static landscape to life and destabilizes it, introducing a rhythm of change inspired by the flow of water: from almost imperceptible streams to the sudden overflowing of the riverbed. The installation plays on the tension between stillness and motion, presence and disappearance, documentation of landscape and its simulation. The image becomes a site of momentary equilibrium – a state that could shift into transformation at any moment.

Nurty rzeki

tusz, spray, folie, papier, klej, olej i akryl na płótnie, projekcja wideo, dźwięk, tryptyk 160x280 cm

River Currents

ink, spray paint, foil, paper, glue, oil and acrylic on canvas, video projection, sound, triptych 160x280 cm

Katarzyna Tużylak - Kopytek

Absolwentka Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, dyplom z wyróżnieniem. Jest artystką pracującą głównie z papierem – traktowanym zarówno jako materiał i medium koncepcyjne. Jej praktyka koncentruje się wokół ręcznie wycinanych form papierowych, obiektów przestrzennych oraz książki artystycznej funkcjonującej na pograniczu grafiki, rzeźby i narracji. Tworzy prace oparte na precyzji ręcznego działania, warstwowości i materialności papieru. Interesuje ją relacja pomiędzy obrazem, strukturą i opowieścią, a także możliwości budowania znaczeń poprzez formę, światło, rytm i detal. Równolegle specjalizuje się w projektowaniu publikacji – od periodyków, katalogów i albumów, po książki kulinarne, naukowe, muzealne i artbooki. Współpracuje z instytucjami kultury, wydawnictwami oraz partnerami w Polsce i za granicą.

Praca odnosi się do momentu „przed” – stanu napięcia, który poprzedza wyraźne pęknięcie. Warstwowa struktura papieru buduje formę przypominającą szczelinę, rozdarcie lub przesunięcie, jednak nie wskazuje jednoznacznie źródła zagrożenia. To obraz subtelnej deformacji rzeczywistości – niemal niewidocznego procesu, który stopniowo zaburza porządek i poczucie stabilności.

Kolejne warstwy odsłaniają to, co ukryte pod powierzchnią. Pomiędzy nimi pojawia się ciemna przestrzeń – symbol niepewności, napięcia i stanu zawieszenia. Forma balansuje pomiędzy organicznością a rozpadem, sugerując moment transformacji, który jeszcze nie został do końca nazwany.

Praca podejmuje refleksję nad współczesnością jako stanem ciągłej tymczasowości, w którym granica pomiędzy codziennością a kryzysem staje się coraz mniej wyraźna. Szczelina może być odczytana nie tylko jako ślad rozpadu, ale również jako przestrzeń uważności – miejsce, przez które możliwe staje się dostrzeżenie zmian, zanim staną się one oczywiste.

Graduate of the Faculty of Fine Arts at Nicolaus Copernicus University in Toruń, diploma with distinction. She is an artist working primarily with paper, treated both as material and as a conceptual medium. Her practice centers on hand-cut paper forms, spatial objects, and artist's books that exist at the intersection of printmaking, sculpture, and narrative. Her work is grounded in the precision of hand-crafted process, in layering, and in the materiality of paper. She is interested in the relationship between image, structure, and narrative, and in the possibilities of building meaning through form, light, rhythm, and detail. Alongside her artistic practice, she specializes in publication design – from periodicals, catalogs, and albums to culinary, academic, and museum books, as well as artist's books. She collaborates with cultural institutions, publishers, and partners in Poland and abroad.

The work refers to the moment "before" – a state of tension preceding a visible fracture. The layered structure of the paper builds a form resembling a crevice, a tear, or a shift, without clearly indicating the source of threat. It is an image of subtle deformation in reality – an almost invisible process that gradually disturbs order and the sense of stability.

Successive layers reveal what lies hidden beneath the surface. Between them appears a dark space – a symbol of uncertainty, tension, and a state of suspension. The form balances between the organic and the disintegrating, suggesting a moment of transformation not yet fully defined.

The work reflects on the present as a state of continuous provisionality, in which the boundary between everyday life and crisis grows increasingly indistinct. The crevice may be read not only as a trace of disintegration, but also as a space of attentiveness – a place through which it becomes possible to notice change before it becomes obvious.

Szczelina percepcji
relief papierowy, warstwowy, 50x50 cm
Crevice of Perception
layered paper relief, 38x38 cm

Aleksandra Zawiała

Artystka wizualna i projektantka szkła. Absolwentka kierunków Grafika oraz Art & Design na Uniwersytecie Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie. Obecnie związana z Krakowską Huta Szkła, gdzie rozwija swoje umiejętności w zakresie tradycyjnego rzemiosła szklarskiego, projektuje autorskie kolekcje szkła użytkowego, a także prowadzi pokazy i warsztaty formowania szkła na gorąco. W swojej praktyce artystycznej nie ogranicza się wyłącznie do projektowania szklanych obiektów – szkło traktuje jako medium narracyjne i integralny element przestrzeni. Tworzy szklane rzeźby oraz instalacje, często złożone z setek ręcznie formowanych elementów, które wspólnie budują hipnotyzujące formy: kaskady, zawieszone w powietrzu konstelacje i przestrzenne tunele. Surowość i ponadczasowość materiału stają się fundamentem projektów harmonijnie wpisujących się zarówno w przestrzenie wystawiennicze, jak i użytkowe.

Seria pięciu szklanych rzeźb stanowi próbę uchwycenia momentu zawieszenia pomiędzy stabilnością a rozpadem. W centrum zainteresowania znajduje się chwila, w której zagrożenie nie zostało jeszcze nazwane, ale jest już wyczuwalne.

Powstałe obiekty przypominają naczynia stopniowo poddawane subtelnej, lecz nieodwracalnej transformacji. Do transparentnych, delikatnych struktur stopniowo przywiera ciemna materia, niczym narośl rozrastająca się na powierzchni organizmu. Nie jest to jeszcze ostateczne zniszczenie, lecz pierwsze symptomy nadchodzącej zmiany. Czarne formy częściowo otwierają się, jakby coś próbowało wydostać się na zewnątrz lub przeciwnie – pochłoniąć wnętrze obiektu.

Projekt odnosi się do doświadczenia współczesności jako stanu permanentnego zawieszenia, w którym kryzys nie pojawia się nagle, lecz stopniowo przenika codzienność. W centrum pozostaje proces cichego narastania napięcia, reorganizacji formy oraz pytanie o granicę wytrzymałości.

Czy obiekt jest w stanie utrzymać ciężar zmiany?

Prace powstały w Krakowskiej Hucie Szkła dzięki współpracy zespołu hutników:

Krzysztofa Chykowski, Dariusza Winklera i Aleksandry Zawiałej, zgodnie z wizją oraz autorskim projektem Aleksandry Zawiałej.

Visual artist and glass designer. Graduate of Graphic Arts and Art & Design at the University of the National Education Commission in Kraków. She is currently affiliated with the Kraków Glassworks, where she develops her skills in traditional glassmaking craft, designs her own collections of functional glass, and leads demonstrations and workshops in hot glass forming. Her artistic practice is not limited to designing glass objects alone — she treats glass as a narrative medium and an integral element of space. She creates glass sculptures and installations, often composed of hundreds of hand-formed elements that together build mesmerizing forms: cascades, constellations suspended in air, and spatial tunnels. The rawness and timelessness of the material form the foundation of projects that fit harmoniously into both exhibition and functional spaces.

The series of five glass sculptures is an attempt to capture the moment of suspension between stability and disintegration. At its center lies the moment when a threat has not yet been named, but is already perceptible.

The resulting objects resemble vessels gradually undergoing a subtle yet irreversible transformation. Dark matter slowly adheres to the transparent, delicate structures, like a growth spreading across the surface of an organism. This is not yet final destruction, but the first symptoms of an approaching change. The black forms partially open, as though something were trying to escape from within — or, conversely, to consume the object's interior.

The project reflects on the experience of the present as a state of permanent suspension, in which crisis does not appear suddenly but gradually seeps into everyday life. At its center remains the process of quietly mounting tension, the reorganization of form, and the question of the limits of endurance.

Can the object bear the weight of change?

The pieces were created at the Kraków Glassworks through the collaboration of a team of glassmakers:

Krzysztof Chykowski, Dariusz Winkler, and Aleksandra Zawiała, following the vision and original design of Aleksandra Zawiała.

Stany zawieszenia

ręcznie formowane i dmuchane szkło na gorąco, 5 obiektów wysokość 20-26 cm

States of Suspension

hand-formed and hot-blown glass, 5 objects, height 20-26 cm

Jury konkursu\Competition jury

Dominika Pawełczyk

Absolwentka Wydziału Filozoficzno-Historycznego Uniwersytetu Łódzkiego w Instytucie Historii Sztuki na specjalizacji krytyki artystycznej i upowszechniania sztuki oraz podyplomowych studiów z zakresu Projektowania Graficznego w Łódzkiej ASP im. Władysława Strzemińskiego. Kuratorka Działu Organizacji Wystaw i Upowszechniania w Miejskiej Galerii Sztuki w Łodzi. Autorka wielu artykułów o sztuce współczesnej publikowanych w publikacjach pokonferencyjnych, katalogach, czasopismach artystycznych i na stronach www, fotografka konceptualna i projektantka graficzna, członkini Łódzkiego Towarzystwa Fotograficznego.

Graduate of the Faculty of Philosophy and History at the University of Łódź, from the Institute of Art History, specializing in art criticism and the promotion of art, as well as postgraduate studies in Graphic Design at the Władysław Strzemiński Academy of Fine Arts in Łódź. Curator of the Department of Exhibition Organization and Promotion at the Municipal Art Gallery in Łódź. Author of numerous articles on contemporary art published in post-conference proceedings, catalogues, art journals, and websites; conceptual photographer and graphic designer; member of the Łódź Photographic Society.

Łukasz Nawrot

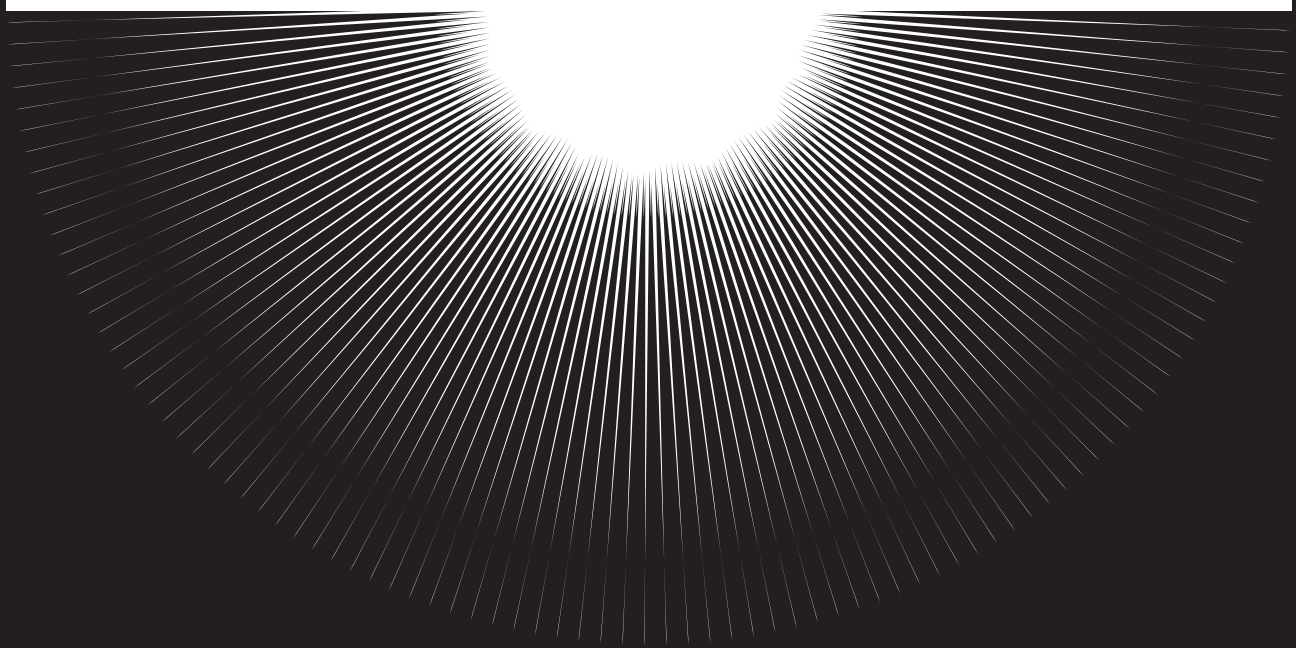
Artysta, zajmujący się głównie projektowaniem i aranżacją wnętrz mieszkalnych oraz użytkowych, nauczyciel akademicki. Absolwent ASP im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi (1995), dyplom w Pracowni Projektowej prof. Wojciecha Rzewuskiego na Wydziale Form Przemysłowych. Profesor macierzystej Uczelni. Autor wielu projektów przestrzeni mieszkalnych, rozrywkowych, gastronomicznych i biurowych, także w Starym Młynie. Bierze udział w wystawach indywidualnych i zbiorowych.

Artist working primarily in the design and arrangement of residential and commercial interiors, and academic lecturer. Graduate of the Władysław Strzemiński Academy of Fine Arts in Łódź, where he completed his diploma in the Design Studio of Prof. Wojciech Rzewuski at the Faculty of Industrial Design. Professor at his alma mater. Author of numerous designs for residential, entertainment, dining, and office spaces, including at Stary Młyn (Municipal Cultural Centre in Zgierz). Participates in both solo and group exhibitions.

Maksymilian Kreutz-Majewski

Absolwent Łódzkiej ASP, długoletni asystent prof. Andrzeja Kreutz-Majewskiego. Współpracował z operami i teatrami dramatycznymi w Warszawie, Poznaniu, Krakowie, Łodzi i Zakopanem. Swoje twórcze wizje realizuje z powodzeniem w innych dziedzinach sztuki - malarstwie, rzeźbie, grafice. Tworzy dzieła artystyczne na zasadzie łączenia technik plastycznych i sztuki konceptualnej, mającej źródło w tradycji konstrukttywizmu. Współzałożyciel grupy artystycznej „Powidoki”. Pełnił funkcję Wiceprezesa Okręgu Łódzkiego ZPAP. Organizator i kurator wielu wystaw, członek jury w konkursach krajowych i międzynarodowych. W kadencji 2018 - 2022 sekretarz Zarządu Głównego, członek Kapituły przyznania Złotej Odznaki ZPAP. W 2021 uhonorowany brązowym medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”. W latach 2022 - 2026 członek Rady Artystycznej ZG.ZPAP.

Graduate of the Władysław Strzemiński Academy of Fine Arts in Łódź and long-standing assistant to Prof. Andrzej Kreutz-Majewski. He has collaborated with opera houses and drama theatres in Warsaw, Poznań, Kraków, Łódź, and Zakopane. He successfully fulfills his creative visions across other artistic fields as well, including painting, sculpture, and graphic art. He creates works by combining fine art techniques with conceptual art rooted in the tradition of constructivism. Co-founder of the artistic group "Powidoki" (Afterimages). He served as Vice-President of the Łódź District of the Association of Polish Artists and Designers (ZPAP). He has organized and curated numerous exhibitions and has served as a juror in national and international competitions. During the 2018–2022 term, he served as Secretary of the Main Board and as a member of the Committee awarding the ZPAP Golden Badge of Honor. In 2021, he was honored with the Bronze Medal for Merit to Culture – Gloria Artis. From 2022 to 2026, he has served as a member of the Artistic Council of the ZPAP Main Board.

Organizatorzy\Organizers

Patronaty Honorowe\Honorary Patronage

**MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO**
Joanna Skrzydlewska

**Patronat Prezydenta
Miasta Zgierza**

Patronat medialny\Media Partner

TVP | info_

